

כדי למנוע את מינויו כסגן שריהביטחון, פתחו יריבו של מיכאל דקל (למטה) בתנועת החרות תיבת פנדורה של גילויים על מעשיו בגדה המערבית

השניים, שהיו עד אז ירועים קבלנים הבונים בתוך תחומי מדינת ישראל, פנו לפני שנתיים לאפיק עסקים חדש — מכירת קרקעות מעבר לקריהירוק. במרכזי-מכירה מיוחדים שהוקמו ככל רחבי-הארץ הציעו האחים הקבלנים מיגרש לוויילה בגדה במחיר אטרקטיבי של 3,100 דולר במוזונים, או בתשלום מים של 1,650 שקל לחודש. כמורעה נאמר בין השאר: כרמים הוא ישוב עירוני גדול, המתוכנן להיבנות כשטח קרוב ביותר לקו הירוק, במיסגרת עיבוי ההתיישבות סביב קרני-שומרון. הישוב ייבנה על-פי תכנון מודרני. כאן מציעים לך משה ויגאל גינדי מיגרש בן הצידודם ברטו, שירשם על שימך בבעלות, לבניית וילה משלך. זו ההזדמנות ליהנות מכל יתרונותיו של ישוב חדש ומאכלס. משה ויגאל גינדי תוקעים יתר בשומרון. כמו תמיד, אתה מקבל את הטוב ביותר בתנאים הטובים ביותר.

כל ערך, מפני שבסיכומו של רכר נותרו אלפי ישראלים מרומים, שלעור לא יראו את כספם או את הקרקע, שעבורה שילמו ממון רב. כדי להבטיח שמרכו תנועת החרות יקבל את מירב המידע, החליטו יריבי דקל לפעול נגדו בתנועת-מלקחיים: אחת מסיעות האופוזיציה בכנסת קיבלה תיק מרכו על אחת הפאשלות הגדולות של דקל. בקרוב היא תועלה לריון באולם המליאה.

● גורם אחר יצר מגע עם לקוחות ממורמרים. חלקם עומדים להיפגש עם פליאה אלבק, המומחית בהאיריעה של מישרד-המישפטים לענייני הקצ"א את הקרקעות מעבר לקריהירוק, ולשטוח בפניה חשדות למעשי-מירמה מצד סוחר-קרקעות שזכו לגיבוי המוחלט של דקל. הטיפול של אלבק בפרשה לא יוסיף נחת לסגן-השר לשע" בר, שעדיין לא התרגל להיות ח"כ מן השורה.

● בלשים פרטיים גוייסו כדי לאתר קבלנים וסוחרים, וגם לקוחות, שיוכלו לתאר איך התנהלו העניינים בלישי

עסקים מפוקפקים בגדה

אך האמת היא, שהאחים גינדי מכרו באותה תקופה קרקע שהבעלות עליה היתה מוטלת בספק. מישרד-ההקלאות שהיה אמור לפקח על המכירות מעבר לקריהירוק, לא נקח אצבע לעצור את ההפקרות, אלא רק בשלב מאוחר ביותר.

אז התברר, שעל אותה קרקע יש ריב-בעלות גדול. נאבקים עליה גם האחים משה (אחד מנאשמי אירגון המחתרת היהודית) ואהרון זר, גם רחל רהט מירוש בינוי ופיתוח, עוררדין מסויים ריכו סביבו רוכשים קטנים אחרים.

בשלב זה נערכו פגישות אינטנסיביות בין דקל והאחים גינדי. לא נמצא מוצא. אז צורף לדיונים גם קצין מטה-מקרקעין בגדה, יהודה (יודק"ה) נהרי, והוקמה למעשה ועדה שהיתה אמורה להחליט על הסדר-קרקעות.

כתו של דקל שבמישרד-ההקלאות. גם עניין זה לא יוסיף בריאות למושבניק הקשות.

כדי למנוע הוצאת כל הכביסה המלוכלכת החוצה, ביקש אישיקשר של שמיר מיריבו של דקל שיעדכנו את שריהחוץ עוד לפני שהחומר יובא לפני המרכו. כדי למנוע מהומה רבה.

מחיר אטרקטיבי

● **הפרשה העומדת להתפוצץ** השבוע קשרה בשמו של יישוב שלא קם: כרמים (ראה מיסגרת). בתחילת שנת 1983, התפרסמו בעיתונים מודעות-ענק של האחים משה ויגאל גינדי מראשוני-לציון.

קשיש, שהספיק בימי חייו לשרת גם בצבא הסובייטי וגם בצבא הפולני. ליריבו של דקל יש כתובת ירועה. אלה הם ראשי מחנהו של שריהבינוי והשיכון, רויד לוי. הסיכסוך בין לוי ודקל החל סביב שאלת סמכויות הפע"לות מעבר לקריהירוק.

כשמונה דקל לתפקידו, בקיץ 1981, הוא גרם פריצת-דרך בתחום ההתנחלות בגדה. הטיפוס השיתני של מתיישבים הפך במהרה לשיטפון. לדעת מישרד הבינוי והשיכון, בא הרבר לא אחת על חשבון התמימים שרכשו שם קרקעות, ולמעשה רומו. דקל טען אז, כפי שהוא טוען היום, כי לוי לא פעל כראוי בשטחים, בעור הוא עצמו שינה את המפה שם. יריבו טוענים, כי לנהירה הגדולה לגדה אין

הכנסת העשירית. אז, כסגן-שר בי מישרד-ההקלאות, הוא ניהל מלישי העסקים המורכבים מעבר לקו הירוק.

עכשיו הוא מבקש לעבור לצידו השני של רחוב קפלן. למקם את לישיכתו במישרד-הביטחון, ליד חדרו של יצחק רבין, ולהמשיך משם כאר תה המשימה עצמה.

לכאורה, אין מועמד מתאים ממנו. המושבניק מנורדיה, המסתיר בקפי רנות את גילו האמיתי, מתפאר במה שעשה בשנים האחרונות. הוא טוען שרק צרות-עין, הנובעת ממאבק-יכוח בין המחנות השונים בתנועת החרות, היא שמעכבת בערו מלשוב ולנסוע במכונית וולוו ממשלתית, שבה הוא חושק כל כך.

אבל יריבו בתנועת החרות טוען נים ברצינות, שלא רק שאלת יחסי הכוחות בין המחנות היא המדריכה אותם לפעול נגד המינוי, הם טוענים בעקשנות, שדקל נכשל במה שעשה בשנים האחרונות.

כל אותו הזמן, כשדקל ידע שיש בעיות בעלות על הקרקע, הוא לא מנע את המשך המכירה לציבור. הוועדה שהוקמה לא מצאה פיתרון לסוגיה. במשך שנה וחצי לא נראה באופן כל מוצא חוקי, ובכל אותו זמן לא פנה דקל לציבור ולא הוהיר אותו מפני רכישת קרקעות מפוקפקות מעבר לקריהירוק.

ערב הבחירות, בחודש יולי האחרון, ניסו דקל ועוררו למצוא פיתרון של הדקה ה-90. הם ירעו שאם לא תאושר עיסקת האחים גינדי, והליכוד יסתלק מהשילטון, כפי שחששו רבים, הרי שמי שייקח לידיו את הטיפול בענייני ההתנחלויות יוכל לפתוח תיבת פאני דורה.

באותם הימים, שבהם סיקרי דעת הקהל ניבאו ניצחון סוחף למערך, התכנסה ועדת-השרים לענייני התיישבות. בראשות יובל נאמן, שהיה אז שר

תנועת מלקחיים

● **רק הזמן הרבייחסי** שעבר מאז שסוכם כי חרות תוכל למנות שני סגני-שרים — במישרד החוץ והברי טחון — איפשר למתנגדי דקל לאסוף נגדו חומר רב, כאמצעים שונים. עתה הם מנסים לתמרן את העניינים כך שהכרעה על המינוי תובא לפני מרכז התנועה, ואז בעור הד"ר אליהו כר אלישר יציג את מועמדותו הנגדית. הם ישלפו קבל עם ועדה את החומר על הנקודות השחורות של העסקן ה-

אם יזכה מיכאל דקל להיות סגן שריהביטחון?

ראשי חרות נאבקים זה בזה בעניי יין מינוי סגן-השר, המיועד לטפל בענייני ההתנחלויות בשטחים. דקל נהנה מתמיכתו של ממלא-מקום ראשי-המשלה, יצחק שמיר. אבל לא רק על תמיכה זו הוא נשען. הוא זוקף לזכותו פעילות בתחום ההתנחלויות בכל תקופת כהונתה של

פרקליטה אלבק התנגדות מוחלטת